

„Universul este ciclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponențiali”.

Nicolae VASILE

Nicolae VASILE

Constantin MOCANU, profil spiritual

L-am cunoscut pe „Decanul”, așa cum l-am numit în perioada studenției mele și ulterior, datorită mai multor mandate ale sale în această poziție, chiar din prima zi a examenului meu de admitere, în sediul Politehnicii de pe Calea Victoriei, astăzi inexistent. Era președintele Comisiei de Admitere pe întregul institut (Politehnica se chema atunci Universitatea Politehnica din București), fiindu-i recunoscute astfel și calitățile organizatorice, și fusese chemat în sala de examen în care eram pentru că se constatase o eroare în subiectele propuse candidaților. Pe vremea aceea, admiterea la învățământul superior reprezenta una dintre cele mai strict urmărite activități din domeniul educației și orice neregulă, care ar fi putut da naștere unor reclamații, stârnea un adevărat scandal. Incidentul s-a rezolvat în vreo jumătate de oră, dar, personal, ca unul care abia trăia cu speranța să devină student, am rămas impresionat de distincția bărbatului cu părul alb, plin de importanță, despre care aflasem că este și decanul facultății pe care tocmai alesesem să o urmez. Nu i-am intuit atunci dimensiunea sa umană.

Prima întâmplare în care l-am văzut în acțiune a avut loc chiar în anul întâi, legată de spaima bobocilor electrotehniști, desenul tehnic, produsă de un cadru didactic excesiv de zelos, care îi chinuia cu fel de fel de chichițe. Ajunsă la faza de război deschis, imposibil de suportat, disputa devenită cunoscută și la nivelul conducerii facultății s-a adjudecat sub arbitrajul decanului, cu un aport substanțial din partea coordonatorului de an, profesorul Marcel ROȘCULEȚ, în favoarea studenților. Zeci de colegi din generațiile anterioare mi-au mărturisit plăcuta surprindere pentru faptul că noi am rezolvat acea problemă abuzivă care dănuia de mult timp, iar alții, din generațiile următoare, ne-au mulțumit că au scăpat de niște potențiale neplăceri.

Din anul al doilea, am început cursurile cu profesorul MOCANU; trei semestre de bazele electrotehnicii: teoria circuitelor, teoria câmpului și teoria tensorială a electromagnetismului. În ultima parte, am participat la o prezentare magistrală a generalizării matriciale a legilor electrotehnicii și, prin consecință, demonstrarea teoremei generale a energiei în câmp electric și magnetic, care, spunea profesorul, ar trebui să poarte numele lui Remus RĂDULEȚ, cel care a realizat pentru prima dată această demonstrație.

Avea o expunere foarte concisă și clară a ideilor, făcea niște desene de specialitate impecabile, folosind cretă colorată, astfel încât până și femeia de serviciu spunea, după un curs, că îi este milă să șteargă acele „picturi” de pe cele douăsprezece table.

Era interesat de părerea studenților despre conținutul cursului său, pe vremea când nu exista, ca azi, o procedură privind colectarea opiniei acestora. Am făcut parte dintre studenții pe care i-a convocat să citească în fază de manuscris, cele două volume monumentale, *Teoria Circuitelor Electrice* și *Teoria Câmpului Electromagnetic*, care sunt de bază și azi în predarea acestor discipline în facultățile de inginerie electrică din România.

La curs, făcea adesea glume, remarci inteligente, referitoare la diverse situații ale momentului. Erau cunoscute discuțiile amicale, dar înțepătoare, pe care le avea cu Suzana GÂDEA, prorector în acea vreme, dușman declarat al pletelor purtate de studenți, la modă atunci. Cu ocazia unei întâlniri, i-a reproșat:

- *Domnule decan, studenții de la Electrotehnică au un păr de parcă ar fi Vlad Țepeș!*, la care a răspuns prompt:

- *Și, doamnă prorector, Vlad Țepeș nu este un personaj demn de stimă? Ca urmare, ne-a sfătuit:*

- *Dacă vă simțiți cu musca pe căciulă și vă întreabă cineva, prin curtea Politehnicii, la ce facultate sunteți, să spuneți că la Chimie.*

Deși, ca administrator al facultății, profesorul Constantin MOCANU era foarte exigent, având ceva milităros în comportamentul său, probabil o influență a anilor în care a predat electrotehnica și la Academia Militară, am simțit totdeauna aplecarea sa umană reală spre înțelegerea problemelor studenților, căutând să înlăture pomirile unora dintre cadrele didactice spre anumite abuzuri.

Și, ca să terminăm în tonul hazliu, așa cum îi plăcea să privească viața, rememorez ultima întâlnire cu dumnealui, pe imensele culoare ale Aeroportului Heathrow din Londra, alături de profesorul Răzvan MĂGUREANU. Veniserăm împreună de la București și mergeam agale dinspre terminal spre holul central, trăgându-ne geamantanele. „Decanul” pășea gânditor și comenta:

- *Mai este un român pe aici!...*

Nu știam ce vrea să spună!... Mai trece un timp, după care, iar comentează:

- *Se ține după noi!...*

Iar nedumerire!... Nu înțelegeam rostul acestor remarci. După un timp, continuă:

- *Doamne!... S-a spart sticla cu țuică din geamantanul meu!...*

Așa era profesorul Constantin MOCANU!...

Nu a fost numai profesorul nostru, ci profesorul profesorilor noștri. Ne vom aminti totdeauna cu plăcere și apreciere de eficacitatea, corectitudinea și umorul domniei sale.

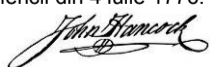

Ioan GANEA-CHRISTU

ATENȚIE LA SCRISUL DE MÂNĂ!

Scrisul de mână, sau poate mai bine zis – scrisul cu mâna, sau și mai bine zis - scris – cu un obiect specific din categoria cretă, pană, toc, creion, pix, stilou, carioca, marker, pensulă etc. **pare să devină istorie.**

Așa cum istorie este celebra semnătură a lui John Hancock de pe Declarația de Independență a Statelor Unite ale Americii din 4 iulie 1776:

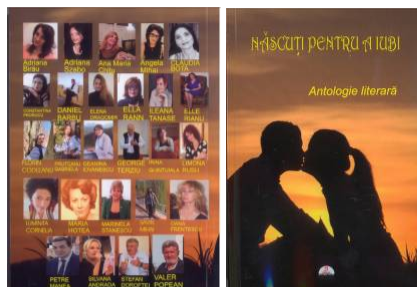

De altfel, pe 23 ianuarie (ziua de naștere a renumitului om de stat) se sărbătorește Ziua Internațională a Scrisului de Mână, o sărbătoare nu tocmai cunoscută sau suficient mediatizată.

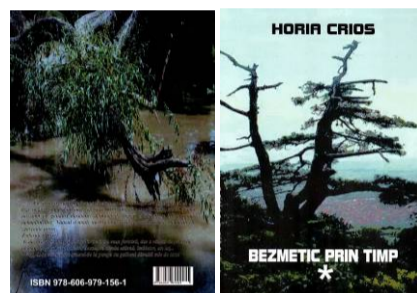
De vină, dacă ar fi să acceptăm că e vreo vină a cuiva, ar putea fi a celor care au scos caligrafia din programa școlară, apoi a impunerii tehnicii de redactare prin care o banală cerere, de exemplu, după ce „s-a bătut la mașină” o perioadă destul de îndelungată, acum,

Apariții recente ale membrilor cercului:

NĂSCUȚI PENTRU A IUBI

- **Antologie literară** –
Editura Inspirescu

Horia CRIOS
BEZMETIC PRIN TIMP
Vol. I și II

Editura Amanda Edit

Ovidiu ȚUȚUIANU

Acrostih aniversar^{*)}
(Literar ing 2013-2019)

La cea de-a șase-aniversare,
Iau inginerii „notă mare”.
Trecură anii cu foloase,
Ei au adus din plin „prinoase”:
Recenzii, poezii și proză,
Au demonstrat că „lira”-i roză!
Răpusă e monotonia,

Irupe magic armonia,
Ne concentrăm către mai bine,
Gândim la anul care vine!

^{*)} La 1 aprilie 2019, Cercul Scriitorilor Ingineri din AGIR a împlinit șase ani de activitate

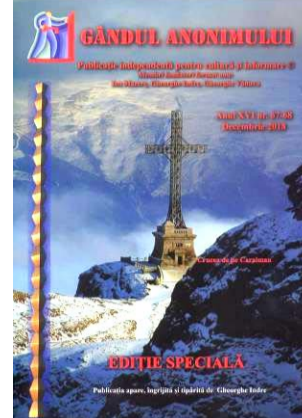
Ionel SIMA

Ger în flăcări

Se încălzea gerul
La flacăra lumânării!
Înghesuit,
Trece în undel!...
În flăcările lumânărilor
De peste sistemul corpuscular.

Flăcările
Înghetate de simțul glaciari,
Fierb în sita nuanțelor
Rezonând ecoul undelor
Ajunse pe portativul gusturilor exotice
Într-o neexagerată cumințenie.

Revista GÂNDUL ANONIMULUI

Nr. 67-68 Ediție specială

Geo CĂLUGĂRU
CARTEA VIEȚII MELE
Editura Paul Editions

Julian POPESCU
TOT ACASĂ-I MAI BINE!
Editura Sitech

Nicu DOFTOREANU

TANGO precis...INDECIS

Ce dificil să fii copil!

Primejdios de rușinos și instabil,...mereu fricos,
Crezând că dacă mergi tiptil
Să detașezi sau să maschezi
Din viață partea-n care crezi
Că vezi în cameră „**cai verzi**”
Cum se strecoară din dulap
În umbre ce își fac de cap,
Nu vei mai fi prăpăstios ...
Ci declarat un ...**CURAJOS!**
Acum perioada s-a-ncheiat
Deoarece s-a luminat
Și pentru „**monstru**” de sub pat!
Nimic din tot ce te-a speriat
Nu îți mai pare-adevărat...Așa că iute ai uitat
Și-ai exclamat entuziast:

Nu-i dificil să fii copil!

Când ești abil și-nveți pe loc
Că timpul ăsta-i cu noroc,
Fiindcă tu poți să faci un pact
Cu însuși monstrul de sub pat!
Ce are-un stil ce îi amuză
Pe toți adulții ce te-acuză...
De mici greșeli care n-au scuză
Deoarece fiind indecis ...
Precis nu faci nimic permis
Așa cum ai promis subtil
Când n-ai mai vrut să fii copil!
Și-n jocul instabil tăcut,
Te-a prefăcut în ...**NOU NĂSCUT!**

